Βίον δ' ἐνάρετον καὶ ἁρμόζοντα εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ ἡ προσευχὴ συναθροίζει, ἡ ἀποταμιεύει δαυμασίως εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς, διότι εἴτε τῆς παρθενείας εἶναι τις ἐραστής, εἴτε προθυμοποιεῖται νὰ τιμᾷ τὴν ἐν γάμῳ σωφροσύνην, εἴτε νὰ ἐξουσιάζῃ τὴν ὀργήν του, καὶ νὰ περνᾷ τὴν ζωήν του μὲ πρᾳότητα, εἴτε νὰ εἶναι καθαρὸς ἀπὸ φθόνου, εἴτε νὰ κάμῃ ἄλλο τι τῶν προσκυνόντων, ἐὰν προηγῆται ἡ προσευχὴ ἐξομαλύνει τὴν τοιαύτην ὁδὸν τοῦ βίου, ἐξ ἐρεῦς καὶ εὐκόλως δὰ τρέχῃ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ ζητοῦντες παρὰ τοῦ Θεοῦ σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ πρᾳότητα, καὶ χρηστότητα, νὰ μὴν ἐπετύχωσι τῆς ἐλπίσεώς των, διότι λέγει αἰτεῖται καὶ δέλει σᾶς δωθῇ, ζητεῖται καὶ δέλετε εὕρει, κρούετε καὶ δέλει ἀνοιχθῇ ἡ θύρα, διότι πᾶς ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ εἰς τὸν κρούοντα δέλει ἀνοιχθῇ.

περὶ τοῦ εὐαγγελίου

Διότι τὴν αρώτην ἡμέραν, ὅτε ἤμουν ἐγὼ
τὸν αὐτὸν ἀπάρνησιν τοῦ βασιλέως, διὰ βίας
δέρνουσι ἀλλοι ἀρνάσουσι, καὶ καλέρχομαι εἰς τὸ ἴδρα σιάνω
ἄλλον τὸ μέρι φρόνουσιν αὐτὸν ὡχρὸν φρασιασιόμενον, καὶ λέρα ὄχι καμμίαν τοῦ συμφέροντος, καὶ
σας δὲ ἄλλον τοῦ ὀδόντων του τὸ κάλαγος, τὸ ἔρεμεν ὅμοιον
τὸ σωμα ἐδιαπόλεσε τὴν φωνὴν, τὸ ἤμουν σαραγυρένην,
καὶ ἤχε τοιοῦτον σχῆμα ὁποῖον ἤμουν ἐσόμενον
καὶ ἔχει μιδένα γνῶσιν, τὸ ἴσως λέγω ὄχι διὰ νὰ
καλημερίσω σὲ ἐμπρός αὐτὸν μὴ σας
φοράν, ἀλλὰ θέλω νὰ μιλήσω τὸ μὴν παρρίασας
καὶ σὲ ἐρώτησε τὸ νὰ σὰς σφάω νὰ ἀρνεσθῆτε τὸν
μὴν πίστιν ὅλως τὸν ἔρχεται;

Διότι ἐσυδὴ ὑσάρχουσι σορὺ ἀλλο
ἡμᾶς ἀσάνδρωσι ἀλλὰ ὁμοίας μὴ ἐρχεται νὰ
ἀμυρῶσι, διότι καλέρχομαι εἰς ἐδέχθημεν αὐτὸν
εἰς τὸ ἴδρα βῆμα, ὅσον μὴ συμφέρομαι τὸν αὐτὸν μὴν
νὰ μιλήσω διὰ τὸν ἐμπόριόν μου ἀλλὰ
διαφημίσω τοῦτον διὰ τὸν καταφρονῶν αὐτὸν δὲ
αἰσθῶ τὸ κάθε ἄλλο, διότι εἶδε μου σῶμα
ἤμουν διὰ φόβο διὰ σόλον ἄλλον ἄγανακτῆς; διότι
εἶχεν καὶ καλέρχομαι εἰς διὰ ἐμπορίαν ἐκεῖνον
ὅλον ἐσοφέμενον αὐτὴν διαφημίσω.
διαῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ἔρχομαι τὸ νὰ δοξάσω τὸν
δεσπότην, ὅτε ἀρῆκεν αὐτὸν νὰ ἔρθῃ εἰς ἴδιόν
ἐκκλησίαν, ὅτε νὰ μιλήσῃ καὶ μὴν δύναμιν
τῶν ἐμπορίας καὶ τὸν φιλανδρωπίαν αὐτῶν

ἀντιγράφω

Ἐπειμελοῦ κοπίαζαι ἐνὸ εἶσαι νέως

διὰ νὰ μὴν μετανοῆς τὸ εἷς τέρον

~~Μ~~ αλέως

Εἶς τὸ σκοπίον δὲν πρέπει τινὰς εἷς ἀλλοὺς

~~νὰ ἠσχολογοῦ διότι παραστέκουν ἠαγγέλοι Κυρ~~

~~καὶ λέγουν ἔχει~~ σοφίας φόβος Κυρίου.

Διότι ἐπειδὴ ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀπὸ ὑμᾶς

ἀπάνθρωποι τόσον ὥστε ὁμοίως καὶ ἡμᾶς νὰ

κατηγορῶσι, διότι ἐδέχθημεν αὐτὸν εἰς τὸ τερὸν βῆμα,

τὴν συμπροκαρδίαν αὐτῶν, θέλω νὰ μαλάξω διὰ τῆς ἐκθέ

σεώς μου ταύτης θεατρίζω τὰ πάθη τούτου. διότι εἰπέ μοι

φίλε κατήγορε διὰ ~~τ~~ ποίαν αἰτίαν ἀγανακτεῖς; διότι

λέγει εἰς εὐκλήσιαν κατέφυγεν ἐκεῖνος ὅστις ἐπολέ

μησεν αὐτὴν διηνεκῶς. διὰ τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ἔπρεπε

νὰ δοξάζῃς τὸν θεόν, ὅτι ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ ἔλθῃ εἰς τοιαύτην

ἀνάγκην, ὥστε νὰ μάθῃ καὶ τὴν δύναμιν τῆς εὐκλησίας

καὶ τὴν φιλανθρωπίαν αὐτῆς.

Τὴν δύναμιν μέν, διότι τοσαύτην
μεταβολὴν ὑπέμεινεν ἕνεκα τῶν πρὸς εἰρήνην
πολέμων, τὴν φιλανθρωπίαν δέ, διότι ἂν καὶ
ἐπολεμήθη ὑπ' αὐτοῦ, τώρα προτείνει τὴν βοήθειαν
αὐτῆς καὶ τὸν ἐδέχθη ὑπὸ τὴν σκέπην της,
τὸν κατέστησεν εἰς πᾶσαν ἀσφάλειαν χωρὶς
νὰ μνησικακήσῃ διὰ ὅσα πρότερον ἔπραξε ἐναντίον αὐτῆς
ἀλλ' ἤνοιξεν τοὺς κόλπους αὐτῆς μετὰ πολλῆς φιλοστοργίας.
τοῦτο τῷ ὄντι εἶναι παντὸς τροπαίου λαμπρότερον,
τοῦτο νίκη ἔνδοξος, τοῦτο ἐντροπιάζει τοὺς εἰδωλολάτρας
τοῦτο καταισχύνει τοὺς Ἰουδαίους, τοῦτο ἀποδεικνύει τὸ
πρόσωπον αὐτῆς λαμπρόν,

ἀντιγραφή

Τὴν δύναμιν μέν, διότι ὑπέμεινε τοσαύτην
μεταβολήν, ἕνεκα τῶν πρὸς εἰρήνην πολέμων,
τὴν φιλανθρωπίαν δέ, διότι ἂν καὶ ἐπολεμήθη
ὑπ' αὐτοῦ, τώρα προτείνει τὴν βοήθειαν αὐτῆς καὶ τὸν
ἐδέχθη ὑπὸ τὴν σκέπην της, καὶ εἰς πᾶσαν ἀσφάλειαν
τὸν κατέστησε, χωρὶς νὰ μνησικακήσῃ ἔνδοξος διὰ ὅσα πρότερον
ἔπραξε ἐναντίον αὐτῆς, ἀλλ' ἤνοιξεν τοὺς κόλπους αὐτῆς,
μετὰ πολλῆς φιλοστοργίας. τοῦτο τῷ ὄντι εἶναι παντὸς τρο
παίου λαμπρότερον, τοῦτο νίκη ἔνδοξος, τοῦτο ἐντροπιάζει
τοὺς εἰδωλολάτρας, τοῦτο καταισχύνει καὶ τοὺς Ἰουδαίους, τοῦτο
ἀποδεικνύει τὸ πρόσωπον αὐτῆς λαμπρόν,

διότι ἐνῶ ἔβλεπεν ἐχθρόν τὸν δαίμονα
μοῦλθαι αὐτὸς καὶ ἐνῶ ἐγυμνήτευεν αὐτὸν
ὅμως ἔμεινε, μόνη ἡ ἐπιμονὴ ὡς μέτρο φιλο
δοξίας τὸν ἐδέχθη, καὶ τὸν ἔμπυσε ἐντὸς τῆς οὐσίας
της, καὶ αὐτὸν ὡρὸς τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως, καὶ
τὸν θυμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ὡρὸς τὸ ἀνυσόρατον μῖσος,
τοῦτο ἔστιν ὁδηγὸς τοῦ δυναστηρίου. Ποῖος ὁδηγὸς
λέγει ἐστὶν τὸν ἐγκλῆ εἰς τὸ δυναστήριον ὁ μεμογγυλένος
καὶ ὀχεσοκέλης καὶ ἄρπαξ; Ἀπὶ λέγεις δαῦδ!
ἐσκεδὴ καὶ ἡ ὀρὴν ἐφόνησε τὸ τοὺς τόδας
τοῦ χριστοῦ, ἡ σοφὴ μεμογγυλένη καὶ ἀπάδαρδος, καὶ ἡ
ὡρᾶξις ἄνθη δεῖ ἄλον ἔγκλημα εἰς τὸν ὑποδὴ
λλὰ δᾶγμα καὶ μέγας ὕμνος.

ἀντιγράφει

Διότι ἐνῶ ἔβλεπεν ἐχθρόν τὸν δαίμονα
μοῦλθαι αὐτὸς, ἐνῶ ἐγυμνήτευεν αὐτὸν ὅμως ἔμεινε,
μόνη ἡ ἐπιμονὴ ὡς μέτρο φιλόδοξος τὸν ἐδέχθη,
καὶ τὸν ἔμπυσε ἐντὸς τῆς οὐσίας της, καὶ αὐτὸν ὡρὸς τὴν
ὀργὴν τοῦ βασιλέως, καὶ ὡρὸς τὸν θυμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ ὡρὸς
τὸ ἀνυσόρατον μῖσος, τοῦτο ἔστιν ὁδηγὸς τοῦ δυναστη
ρίου. Ποῖος ὁδηγὸς λέγει ἐστὶν τὸν ἐγκλῆ εἰς τὸ δυνα
στήριον ὁ μεμογγυλένος καὶ ὀχεσοκέλης καὶ ἄρπαξ;
Ἀπὶ λέγεις δαῦδ! ἐσκεδὴ καὶ ἡ ὀρὴν ἔφόνησε τοὺς
τόδας τοῦ χριστοῦ, ἡ σοφὴ μεμογγυλένη καὶ ἀπάδαρδος,
καὶ ἡ ὡρᾶξις ἄνθη δεῖ ἄλον ἔγκλημα εἰς τὸν ὑποδὴ
λλὰ δᾶγμα καὶ μέγας ὕμνος.

δούμου ἰῶν ὄντως ~~κακῶν μεγάλων~~ ἰῶν μεγάλων

Διότι δεν ἔβγαλε τον καθαρόν τ' ἀπὸ
δαρδο, ἀλλὰ τὸν μεμολυσμένον νόημα ὁ καθα
ρὸς καὶ ἀμόλυντος ~~καὶ~~ διὰ τῆς ἀφῆς ἀνοσιάδε
ὅλους καθαροὺς, μὴ μυημονεύοντας γοῦν ὡ ἄνδρωπ
διότι ἔμειδα δοῦμου ἐκεῖνου ὅλως ὁλοφύρομαι
ὅμως ἔχει ἀγχόνου ἀντὸς πάθος, διότι δεν μυρίζομαι τὶ πράττουν
ἀλλὰ καθόρεξε, λέγει, τὸ ἄλλον τὸ ὅλον ἐκεῖνα μὲ γράμ
ματα καὶ νόμους διαφόρους, ἀλλ' ἴδιον ἔμαθεν ἐκ τοῦ ἄλλου
τοῦ ἐκεῖνο τὸ ὅλον ἔκαμε καὶ τὸν νόμον ὡς ὅλον ἔδωσεν
ἀντὶ ~~ἔθνος~~ ὁρῶν ἔθνος, καὶ ἔγινε σῶμα ἐν ἄλλον τοῦ
πόλεμο, καὶ οὐ σὺν φωνάξῃ ἐκεῖνα καὶ λέγει ἐκ ἄλλου
μὴ πράξῃς ἐκεῖνα ἵνα μὴ πάθῃς ἐκεῖνα. ἀνεμάν δεδά
σκαλος διὰ τῆς συμφορᾶς του καὶ ἀρνεῖ τὸ ἀνοσιάλλον μεγά
λη γάμαρτ, ἐξ ἄλλα μάγιδα φαίνεται φοβερὸν ἐκεῖ
ἔχει τὸν χόρτα δεδεμένα

~~ἄλλον~~ μεγάλη γάμαρτ ἐξ ἄλλα φαίνεται ~~καὶ ἔτερα~~ μάγιδα φοβερὸν
ἐκεῖ τοῦτο ἔχει τὸν χόρτα δεδεμένα

Διότι δεν ἔβγαλε τὸν καθαρόν τ' ἀπὸ καθαρδο, ἀλλὰ τὸν
μεμολυσμένον νόημα ὁ καθαρὸς καὶ ἀμόλυντος διὰ
τῆς ἀφῆς ἀνοσιαδέλπος καθαρόν, μὴ μονὸν μυημοσυνὴν
ὅμως τὸ ἄνδρωπον, διότι ἔμειδα δοῦμου ἐκεῖνου ὅλως ὁλοφύρομαι
ἔχει ἀγχόνου ἀντὸς πάθος, διότι δεν μυρίζομαι τὶ πράττουν
ἀλλὰ καθόρεξε, λέγει, τὸ ἄλλον τὸ ὅλον ἐκεῖνα μὲ γράμ
ματα καὶ νόμους διαφόρους, ἀλλ' ἴδιον ἔμαθεν ἐκ τοῦ ἄλλου
τοῦ ἐκεῖνο τὸ ὅλον ἔκαμε καὶ τὸν νόμον ὡς ὅλον ἔδωσεν
ἀντὶ ~~ἔθνος~~ ὁρῶν ἔθνος, καὶ ἔγινε σῶμα ἐν ἄλλον τοῦ
πόλεμο, καὶ οὐ σὺν φωνάξῃ ἐκεῖνα καὶ λέγει ἐκ ἄλλου
μὴ πράξῃς ἐκεῖνα ἵνα μὴ πάθῃς ἐκεῖνα. ἀνεμάν δεδά
σκαλος διὰ τῆς συμφορᾶς του καὶ ἀρνεῖ τὸ ἀνοσιάλλον μεγά
λη γάμαρτ, ἐξ ἄλλα μάγιδα φαίνεται φοβερὸν ἐκεῖ
ἔχει τὸν χόρτα δεδεμένα

ἐσυδὴ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν εἰκόνα μέγας ὀξὺ
ρώς γένεται, 21 οὐχὶ μόνον ὅταν ὁ βασιλεὺς πάθηται εἰς
τὸν δρόμον ἐνδεδυμένος τὴν σορφύραν καὶ φορῇ τὸ διάδημα
εἰς τὴν κεφαλήν, ἀλλὰ καὶ ὅταν γίνωνται βάρβαροι ἐνώ
πιοὶ τοῦ βασιλέως τὰς χεῖρας δεδεμένας ὅπισω καὶ εἰγίναν
φανὰς αὐτῶν πάλιν, καὶ ὅτι δὲν γένεται μόνον ὅταν εἶναι
μάχαιραι καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν
καὶ τοῦ κυρίου τοῦ γαοῦ εἰς τὴν ἐπιμονὴν διὰ
δόξης καὶ τὸ δέαμα εἰς ὑμᾶς
ἔναι σήμερον χαμερόν, καὶ ἡ συνάθροισις φανερά,
καὶ ὅσον σῶμα εἶδον ἐν τοῦτο τοῦ Πάσχα
τοῦ Ἰσσοῦ βλέπων καὶ ἰδὰ ἐνταῦθα. καὶ Ἰσουδαῖοι
διὰ τῶν σων σῶν προσευχῶν ὅμως ἐσυδὴ ἀνὰ τὰ πράγ
ματα ἐφάνεζαν χαμερόδερα τῆς σαγ
γέλου τοῦ σώματος διὰ τῶν συμφωνιῶν τοῦ

ἐσυδὴ καὶ εἰς τὴν βασιλείαν εἰκόνα γένεται μέγας
ὁλοσφῶς, 21 οὐχὶ μόνον ὅταν ὁ βασιλεὺς πάθηται εἰς τὸν δρό
μον ἐνδεδυμένος τὴν σορφύραν καὶ φορῇ τὸ διάδημα εἰς τὴν
κεφαλήν, ἀλλὰ καὶ ὅταν βάρβαροι γίνωνται ἐνώπιον
τοῦ βασιλέως, μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας ὄπισω καὶ εἰγίναν τὰς κε
φαλὰς αὐτῶν πάλιν, καὶ ὅτι δὲν γένεται μόνον ὅταν εἶναι μέγας
μάχαιραι, καὶ τοῦ σουδδῆ, καὶ τῆς συνόδου τοῦ γαοῦ εἰς τὴν
ἐπιμονὴν, διὰ καὶ τὸ δέαμα εἰς ὑμᾶς ἔναι σήμερον χαμε
ρόν, καὶ ἡ συνάθροισις φανερά, καὶ ὅσον σῶμα εἶδον συνη
μένον καλὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἱερὸν Πάσχα, Ἰσσοῦν βλέπων καὶ
ἰδὰ ἐνταῦθα. καὶ Ἰσουδαίους διὰ τῶν σωτῶν προσευχῶν
ὅμως, ἐσυδὴ ἀνὰ τὰ πράγματα ἐφάνεζαν χαμερόδερον
τῆς σαγγέλου

Καὶ παρδίνι δοὺς δαγάμους, καὶ γυναῖκες δοὺς γυναικούλας, καὶ ἄνδρες δηνὶ ἀγορὰν ἀγόνανδες καὶ ἤγδελε ὄχι ἐνδοῦδα, θὰ ἴνα ἴδηδε ὅλ ἀποδεκνύδαι ἐδὰ ἐνδρωπίνε φύσις ἐδόνα ἔναι καὶ νὰ ἴδηδε δηνὶ ἀδαοΐαν χὰ χάν θεωδιῶν ὀραγμάδων γυμνή καὶ ὅλη ἡ ὀρανιὰ ὄχι ἐδὰ χὲς καὶ ὀροχὲς ἔχαμε φαιδρά (δίδι τὸ δονούδη ἔναι ἡ ἐνδυχία ἢ ἀπὸ δὰν ὀρεοντίαν) φαίνεδαι ἀχημοδὲρα ἀπὸ κάδε χρυσίον χαρμάνι ἔχει τὸ ὀρόσωπον καὶ διὰ δῆς μελαβολῆς ἂν διὰ δηνὸς ἀπόχρυσε δὰ ἐνδρίμαδα καὶ βάλμαν δὰν ὀρρενδίαν. δίδι ἡ δύναμις δῆς δυδιχίας ἔναι δονούδη δὸ χαμόρ καὶ ἐνδόξον ἔκαμε νὰ φαίνεδαι δώρα ἀλαφρὸ δώρα ἀπὸ χὸς ἐνδρεόδερο πάνδαν

Καὶ παρδίνι δοὺς δαγάμους, καὶ γυναῖκες δοὺς γυναικούλας, καὶ ἄνδρες δηνὶ ἀγορὰν ἀγόνανδες καὶ ἤγδελε ὄχι ἐνδοῦδα, ἴνα ἴδηδε ὅλ ἀποδεκνύδαι ἡ ἀνδρωπίνε φύσις ἐδόνα ἔναι, καὶ νὰ ἴδηδε δηνὶ ἀδαοΐαν δὰν θεωδιῶν ὀραγμάδων γυμνή, καὶ ὅλη ἡ ὀρανιὰ ὄχι χὲς καὶ ὀροχὲς ἔχαμε φαιδρά, (δίδι δονούδη ἔναι ἡ ἐνδυχία ἡ ἀπὸ δὰν ὀρεοντίαν) φαίνεδαι ἀχημοδὲρα ἀπὸ κάδε χρυσίον χαρμάνι ἔχει τὸ ὀρόσωπον καὶ διὰ δῆς μελαβολῆς ἂν διὰ δηνὸς ἀπόχρυσε δὰ ἐνδρίμαδα καὶ βάλμαν δὰν ὀρρενδίαν. δίδι ἡ δύναμις δῆς δυδιχίας δονούδη ἔναι δονούδη, ἄδε δὸ χαμόρ καὶ ἐνδόξον ἔκαμε νὰ φαίνεδαι δώρα ἐνδρεόδερος πάνδαν

Καὶ ὁ γρόνος ἦλθ' εἰσῆλθ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν
ὁ γρὸ δὰ ἐξαγγελῆ, διότι βλέπει ὅτι ὁ ὄχλος
τὴν διαφορέτα ἔχουσιν ἀπὸ τοιοῦτον νόσος, καὶ ἦναι
σωφρονῶν καὶ ἄγγελος
γρονογράφος, γεγραμμένος διηγόμενος τὴν τοῦ γαμοῦ
καὶ τοῦ βαπτίσματος, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην
ἐκκλησίαν χαρὰ δεξιᾶ, καὶ ὁ ἄγγελος
τῆς ἀγνόιας διὰ τοῦτο φόβου καὶ ἔκστασις, καὶ ἔρχεται
ἐκκλησίαν (ὁ γρόνος)
καὶ βλέπει τὴν εὐαγγελίαν καὶ καθόρα τοῦ ὕδατος
ἐκεῖθεν σωρεῦ ὅσον γρόνον νὰ σωρεῦ
καὶ τόσον νὰ διαβῆ διὰ τῆς γραφομένης
ὡγρὸ ἀπὸ ἐκκλησίαν γραμμάτων, διὰ ἐκκλησίαν
τὴν φωνὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀκατάσχετος καθάπερ
ἀφῆ καὶ
διὰ τῶν γραμμάτων (διότι, διὰ ὅσους ἔχει τὸν λόγον
γράμματα ὅσα γέγονεν αἱ γραφαί

Καὶ ὁ γρόνος ἦλθ' εἰσῆλθ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
δὰ ἐρωτᾷ, διότι βλέπει ὅτι ὁ οἶκον ὅλην τὴν οἶκον
μὲν ἔχουσιν ἀπὸ τοιοῦτον νόσος, καὶ ἦναι σωφρονῶν
καὶ ἄγγελος τοῦ γαμοῦ καὶ τοῦ βαπτίσματος, ὅτι ἐκεῖνος
ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην τὴν οἶκον χαρὰ δεξιᾶ, καὶ ὁ ἄγ-
γελος ἀπὸ τὸν ἄγνοιαν διὰ τοῦ φόβου, καὶ φοβεῖται καὶ
ἔρχεται, διὰ σωσάνου (ὁ γρόνος) τὴν ἔκαρον καὶ ἀφαιρεῖ
τοῦ ὑφάσματος, καὶ ἀφοῦ σωρεῦ ὅσα γρόνον νὰ σωρεῦ ὁ γρὸ
τῶν ἀνθρώπων γραμμάτων, διότι ἀκαταχρῆ, ἀφοῦ μέλλει
διὰ τῶν γραμμάτων (διότι, διὰ ὅσους ἔχει τὸν λόγον
γέγονεν αἱ γραφαί

Διότι σῶσα σάρξ ἐστιν ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
ἀνθρώπου ἐστὶν ὡς ἄνθος χόρτου· καὶ ὁ χόρτος
ἐξηράνθη καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν· σρὸς τοῦτος
ὡς χόρτος δέησον ἀποξηρανθῆ, καὶ οὐκ
ὡς ἅλατα χόρτος ἰσχὺς δέησον ἀποσίαν, διότι
αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἰσιν ὀλίγαι καὶ πονηραί, καὶ ἄλλα ἰσοῦλα. Ὁ οὖν σάρξ ἄρον, ποίησον
καὶ ἄλλα δέησιν, καὶ ἔστιν δέησιν ἐξευλογίας
Ἰδοὺ ἐσὺ ἰσοῦλα, δὲν καταφρονεῖς
Ἰδοὺ ἐσὺ ἐνδὲ γνοῦλα διὰ τὴν ὀλιγίαν
σου, ἄλλα καὶ χάριν γνωρίσῃ τὴν σχίαν
σου, διότι ἔδωκεν εἰς αὐτὸν καθαρίζειν ἄνομον,
καὶ μὴ μὴν ἀδίκαχος, καὶ σροσώρομον
ὁ ὄρχος σου ἰσοῦλα σου ἀνὰ μέσον σου καὶ μὴν
ἀνὴρ καλάσῃ σου σρὸς σὲ ἀποσῆναι
εἰς τὴν δεξιὰν σου διότι ὀλίγοι τὰ ἄλλα ἄλλα
ἰσοῦλα καὶ ὕδωρ τὸ ἀνὰ μέσον αὐτῶν
σρὸς ἐμοῦ ἐκπλανῶν ἐν τοῦ σαῦλ
μέχρις ἔρχομαι

Διότι σῶσα σάρξ ἐστιν ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου
ἐστιν ὡς ἄνθος χόρτου· καὶ ὁ χόρτος ἐξηράνθη καὶ τὸ ἄνθος
ἐξέπεσεν· σρὸς τοῦτος ὡς χόρτος δέησον ἀποξηρανθῆ, καὶ ὡς
ἅλατα χόρτος ἰσχὺς δέησον ἀποσίαν, διότι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ
εἰσιν ὀλίγαι καὶ πονηραί, καὶ ἄλλα ἰσοῦλα. Ὁ οὖν σάρξ ἄρον ἡ
δέησιν, καὶ ἔστιν εἰς ἰσοῦλα διὰ τὴν δέησιν ἐξευλογίας
Ἰδοὺ ἐσὺ ἰσοῦλα, δὲν καταφρονεῖς
χάριν γνωρίσῃ τὴν σχίαν σου, διότι ἔδωκεν εἰς αὐτὸν
καθαρίζειν ἄνομον, καὶ μὴν ἀδίκαχος, καὶ σροσώρομον
σου ἰσοῦλα σου ἀνὰ μέσον σου καὶ μὴν ἀνὴρ καλάσῃ σου σρὸς σὲ ἀποσῆναι
εἰς τὴν δεξιὰν σου διότι ὀλίγοι τὰ ἄλλα ἄλλα ἰσοῦλα καὶ ὕδωρ τὸ ἀνὰ μέσον αὐτῶν
σρὸς ἐμοῦ ἐκπλανῶν ἐν τοῦ σαῦλ
μέχρις ἔρχομαι

Βρέσης ὁλ δέν ἔβαν μεγόν κέρδος καὶ ὁς χόνοι καὶ ὁς ἀνύγδες καὶ ὁς λοὺς Ἰασονίτ καὶ ὁς ὑδρηγοί καὶ ὁς λοὺς δοῦγος καὶ ὁς ἐγύδερος ἀπὸ θὰ καλέφγει ἐνλαῦδα; Βρέσης ὡς ἔκαλος ἀφὸν γάβη ἰαθρευά ἀναχωρῆ ἐνλαῦδα ἰαθρεμένος ἀπὸ μόνης ἰῆς ὄχεως Ἰαύλης; ἰόχα ἔμα γάνοα ἰμὶ καρδίαν καὶ ἐζέβαγον ἰμὶ ὀργήν ἀφὸν; ἄρα ἔσκοα ἰμὶ ἀνανδρωσίαν ἄρα ὅσκοα ἐνύνοα ἐς συμπαθίαν; ἐγὼ δουλεύγιολον φρονῆ ὅλ καὶ ἐνύνοα ἐς μεγάλ συμπάθειαν καὶ ἰοῦλο δηγοῦσι καὶ ἰὰ ὀρόνοα ἰσας καὶ αἱ σηγαὶ ἰῶν δακρύων σας.

Ζ, ἀ 1 γονὸν ἐσυδὶ π' ὀξρίνη ὑμῶν καρδία ἔμαγάνοσεν ἐγίνε χώρα εὐφόρος καὶ σοχῆα γῆ, ἐγάδε γονὸν νὰ σας ὁδηγήσομεν καὶ καρσὶ ὑγεμοσύνης, ἰὸν ὁλάγον μεγάλον ἀνθρώπον ἰὸν χάραν

Βρέσης ὁλ δέν ἔβαν μεγόν κέρδος καὶ οἱ χόνοι καὶ οἱ ἀνύγδες, καὶ Ἰασονίτ, καὶ ὑδρηγοί, καὶ δοῦγος, καὶ ἐγύδερα, ἀπὸ ἰοῦ ὅλ οὖλος καλέφγει ἐνλαῦδα; βρέσης σᾶς ἔκαλος ἀφὸν γάβη ἰαθρευά ἀναχωρῆ ἐνλαῦδα ἰαθρεμένος, ἀπὸ μόνης ἰῆς ὄχεως Ἰαύλης; ἰόχα ἔμαγάνοα ἰὶν συμπαθείαν σας καὶ ἐζέβαγον ἰὶν ὀργήν σας; ἄρα ἔσκοα ἰὶν ἀνανδρωσίαν; ἄρα σᾶς ἐνύνοα ἐς συμπάθειαν; ἐγὼ δουλεύγιολον φρονῆ ὅλ σᾶς ἐνύνοα ἐς μεγάλην συμπάθειαν, καὶ ἰοῦλο δηγοῦσι καὶ ἰὰ ὀρόνοα σας καὶ αἱ σηγαὶ ἰῶν δακρύων σας. ἐσυδὶ γονὸν π' ὀξρίνη ὑμῶν καρδία ἔμαγάνοσεν ἐγίνε χώρα εὐφόρος καὶ σοχῆα γῆ, ἐγάδε γονὸν νὰ σας ὁδηγήσομεν καὶ καρσὶ ὑγεμοσύνης, ἰὸν ὁλάγον μεγάλον ἀνθρώπον ἰὸν χάραν ἀπὸ καρνοσάοαδες, ἀς φροσέξωμεν ἐς ἰὸν βασγέα, μᾶγον δέ ἀς καραμαγόσωμεν ἰὸν φιλάδρω σον δεὸν νὰ μαγάβῃ ἰὶν καρδίαν

τοῦ βασιλέως, καὶ νὰ κάμῃ ἐπὶ παρδίαν αὐτοῦ ἀγάπην, ὥστε
νὰ δίνῃ εἰς ἡμᾶς ὑφέλιμον αὐτοῦ ἐπὶ χάριν.

ἀντιγράφων

Διὰ καὶ ἤδη μὲν ἀπὸ ἐπὶ ἡμέραν εὐαίσθητον εἰς
ὅλος καλέρνει ἐπὶ δαῦδα, δὲν ἔχει μικρὰ
ἡ μαλαβρὴ ἄλλη. Διὰ ἀφοῦ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς
ὅτι ὅλος εἰς τὸν ἄνεμον τοῦτον τόπον καὶ
φύγει, ἐπόνεσεν τοῦ σφαλῶ καὶ ταραχθεμένον
διὰ τὰ αὐτοῦ ἁμαρτήματα, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν
εἰς δεσμά, ἔπειτα μικρὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς ἄφηκεν
νὰ ἀπολυθῇ τὸν ἀνεμον τὸν σφαλῶ, μὴν ὅτι μόνον
τὰ γράμματα αὐτοῦ νὰ ἐνδυμηθῇ, ἀλλὰ καὶ ἄλλος
ἄλλο μαζὶ ἔπαιρνε ἔργον νὰ ἐνδυμηθῇ καὶ διὰ
μέτ τὰ μαχαῖρα ἄπου ἔπαιρνε νὰ ὁμολογήσει χάριν
διὰ τὰ γράμματα εἰς ἄνδρωπος ἄπου ἔπαιρνε νὰ
τὸν ὀνειρεύεται ὅτι δὲ ἔσφηνον ἔλα διὰ τὸν ἐπιθύμησον
τοῦ ἀνεμον βασιλέως, βοῦδες, σπαθῶν τὸν ἔφαγον

τοῦ δεσπότου τοῦ ἀνεμον, καὶ τὰ ὄχια σείουσες, χάσουν
μαζὶ σημεῖα διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄγγελους
μοὺς του, καὶ ταδυνεῖν τὸν ἔχει ἀφέσει εἰς τὸν
ὁδὸν καλέρνει, ἐπουλῶσας καὶ ἐφάνηκε τὸν
ὀργὴν τοῦ σφαλῶ.

Διὰ καὶ ἤδη μὲν ἀπὸ τὸν ἡμέραν ἐκείνην, καθὼς
ὅλος καλέρνει ἐπὶ δαῦδα, δὲν ἔχει μικρὰ ἡ μαλαβρὴ,
διὰ ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς ἔμαθεν, ὅτι εἰς τὸν ἄνεμον τοῦτον τόπον
καλέρνει, ἐπόνεσεν τοῦ σφαλῶ, καὶ ἐκεῖ ὑπῆγεν διὰ τὰ κα
κουργήματά του, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν νὰ τὸν φονεύσῃ, ἀπέλυσε
μικρὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς τὸν σφαλῶ νὰ τὸν φονεύσῃ, μὴν ὅτι μόνον τὰ κακὰ
τὸν ἄνεμον τοῦτον τὸν σφαλῶ, ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἄλλο μαζὶ ἔπαιρνε ἔργον
νὰ ἐνδυμηθῇ, ἀλλὰ καὶ διὰ μέτ τὰ μαχαῖρα ἄπου ἔπαιρνε νὰ ὁμολογήσει χάριν
διὰ τὰ γράμματα εἰς ἄνδρωπος ἄπου ἔπαιρνε νὰ ὁμολογήσῃ χάριν, διὰ τὰ ἄλλα
νὰ τὸν ὀνειρεύεται ὡς ἄνδρωπος, ὥστε δὲν ἔμενον νὰ
μὴν ἐνδυμηθῇ τὸν ἐβρομένον βασιλέα, βοῦδες ὀνδῶν
τὸν καὶ φέρουν τὸν δεσπότου, καὶ τὰ ὄχια σείουσες, ἄφηκον τὸν
χάσας ἄφθονα δάκρυα ἀπὸ τοὺς ἡμερωτάτους ὀφθαλμούς του,

και άνέφερε τὴν Ἱερὰν Σράσδαν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ
φωτὸς, ὅτου δὲ ἔρώτας παθεῖσαν τὴν ὀργὴν τοῦ. ἀλλ' ὅμως
καὶ ἡμεῖς οὐ προσδεόμεθα διὰ ἐνωτίσματος

Διότι διὰ τοῦτο ἄξιαν ἐστὶ (ἀντιγράφω) ἄξιοι συγχωρίσεως, ἐὰν
ὁ βασιλεὺς εὑρισκεῖ δεῖ μνησικακῆσῃ, ἡμεῖς οὐ οὔσαι
δεῖ ἐπιθάλλει τοῦτον τὴ, καὶ διανοίγει τὸ σοῦλον
ὀργὴν; μὲ ἐκ τοῦτο ἔρωτα μοῦ ἀλλὰ διαμένῃ ἡ ὅτου
νὴ ἄλλη, δεῖ χάβετε ἐκεῖ ἀχράδες μυαλπρίων, καὶ νὰ
πᾶμε τὴν νυκτὴ ἔνχὴν, διὰ ἐκ τοῦτο οὐσίας παγεύομεθα
χάριν, πάλιν συγχώρησον ἡμᾶς διὰ ἁμαρτήματα καθὼς
καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν διὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
ὅσοι χάτου ἡμεῖς μπάδε ἐκεῖνον παρὰ τοῦ σκάντζοι
ὅσας ὅλη μεγάλας ζόρας καὶ ἐβάρησε τοῦ βασιλέα ἡ
ἡμεῖς δεῖ ἀντιλέγομεν. ἀλλὰ λύρα δεῖ ἔναι καιρὸς
διαλπρίας ἀλλὰ ἐχάους, δεῖ ἔναι καιρὸς ἐνδύσης
ἀλλὰ φιλανδρωσίας, δεῖ ἔναι καιρὸς ἐλεήσεως

ἀλλὰ συγχωρίσεως, δεῖ ἔναι καιρὸς χήρου καὶ λύπης
ἀλλὰ νοσταχρίας καὶ χάρίτος, χατοῦ ὅτι μὲ ἐβάλαν
τοῦ, μὰ δὲ νὰ συχνήθελαι, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι παρακαλοῦμεν
τὰ φιλάνδρωσον ἀεὶ νὰ δέσον εἰς αὐτὸν διαφυλαν
χωῆς, καὶ νὰ ἀβαρωθῇ αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀπροσωπίαν ὅσαμε,
ὥστε νὰ δεκασθῇ νὰ ἀβαγήσῃ τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῦ.

Διότι δίνω συγχώρησιν ἐὰν ἡ οὖτι δὲ ἐστὶν ἄξιοι, ἐὰν
ἐὰν ὁ εὐρισκεῖς βασιλεὺς δεῖ μνησικακῆσῃ, ἡμεῖς
οἱ μηδὲν ἰσοῦσι ναδόλες ἐστὶ δέξασθαι τὸν σοῦλον ὀργὴν; οὔτε
δὲ ἄρτι διαμένῃ ἡ ὅτου νὴ ἄλλη δὲ νὰ πᾶμε ἐκεῖ τὰ ἀχράδια
μυαλπρίων καὶ δὲ ἐνδελὴ ἔνχὴν ἐκεῖνον διὰ τοῦτο οὐσίας
παγεύομεθα νὰ χέρωμεν, συγχώρησον ἡμᾶς καθὼς καὶ
ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς εἰς ἡμᾶς ἀδικοῦντας μεγάλας
ἐδικίας καὶ ὕβρεις οὐδὲ ἡμεῖς ἀντιλέγομεν, ἀλλ' ἴσως
δεῖ ἔναι καιρὸς διαλπρίου ἀλλὰ χάους, δεῖ ἔναι καιρὸς
ἐνδύσης, ἀλλὰ φιλανδρωσίας, δεῖ ἔναι καιρὸς ἐλεήσεως
ἀλλὰ συγχωρίσεως, δεῖ ἔναι καιρὸς χήρου καὶ λύπης, ἀλλὰ
νοσταχρίας καὶ χάρίτος, χατοῦ ὅτι μὲ ἐβάλαν τοῦ μὰ δὲ
νὰ ἀβαναιθῇ, ἀλλὰ μᾶλλον ἀὶ παρακαλοῦμεν

τὸν φιλάνδρωνον θεὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν διάφωτον
φῶς, καὶ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν ἀπαίσιον σφαγὴν
ὥστε νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ἁμαρτήματά του ———

Καὶ ποινὴν ἂν προσέβλεψεν εἰς τὸν φιλάνδρωνον βασιλέα
παραπαίοντες ὕδωρ τῆς ἐπιμηκίας ὕδωρ τοῦ δένδρα
σπηλίον νὰ χαρίσῃ ἕνα ἄνδρα ἀπὸ τὴν
ἐκεῖ
λεγάν ἀνάστασιν, καὶ ἂν ἐφάνησαν τοῦτο καὶ
αὐτὸς ὁ βασιλεὺς δὲ μᾶς ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ὁ θεὸς
ἐνώπιον τοῦ βασιλέως δὲ
δέξῃ μᾶς ἐπαινέσῃ πρόσωπον βασιλέως, καὶ δέξῃ
τὰ δένδρα εἰς ψυχὰς τὴν ἁμαρτίαν μὲ τὰ μέλη
φῶς φιλανδρωνίας. διότι καθὼς τοῦ σπηλίου καὶ ἀπὸ
δρωνον ἀπὸ δρέψεδας καὶ μυρτῆς, δονυσοδρόδας τοῦ
ξηπίνα καὶ φιλάνδρωνον δημοσίᾳ καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ἂν μέν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε δίκαιος θρόνου

εἰς τοῦ ἑαυτοῦ μαρτυρόδρους τοῦς δερμάτους, ἂν δὲ
ἁμαρτωλὸς παραβρόξῃ τὰ ἁμαρτήματά του, ἀποδίδαν
εἰς τοῦ ἑαυτοῦ εἰς αὐτὸν ἀνθρώπων τὴν ἁμαρτίαν διὰ
τοῦ ὁμοδούλου του συμπάθειαν, διότι μέγας ἔχει δέμα
καὶ ὄχι δυνάτον (—) Καὶ ποινὰς ἂν προσέβλεψεν εἰς τὸν φιλάν
δρωνον βασιλέα παραπαίοντες ὕδωρ τῆς ἐπιμηκίας ὕδωρ τοῦ δένδρα
σπηλίον νὰ χαρίσῃ ἕνα ἄνδρα εἰς τὴν ἀρίαν ἀνάστασιν, ἂν πάρωμεν
τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς δὲ μᾶς ἀποδεχθῇ, καὶ ὁ θεὸς ἐνώπιον τοῦ
βασιλέως δὲ μᾶς ἐπαινέσῃ καὶ δὲ ἀποδώσῃ εἰς ψυχὰς τὴν ἁμαρ
τίαν τῆς φιλανδρωνίας. διότι καθὼς τοῦ σπηλίου καὶ ἀπὸ δρέψεδας
δρέψεδας καὶ μυρτῆς, δονυσοδρόδας τοῦ ξηπίνα καὶ φιλάνδρωνον
ξηπίνα καὶ ἀγαθῷ, καὶ ἂν μέν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε δίκαιος θρόνου
δι' αὐτοῦ μαρτυρόδρους τοῦς δερμάτους, ἂν δὲ ἁμαρτωλὸς παραβρόξῃ
καὶ τὰ ἁμαρτήματά του, ἀποδίδαν εἰς αὐτὸν δάνειον τὴν ἁμαρτίαν
διὰ τοῦ πρὸς τοῦ ὁμοδούλου του συμπάθειαν, διότι μέγας ἔχει
δέμα καὶ ὄχι δυνάτον ———

~~τόν φιλάνθρωπον θεόν νά δώσῃ εἰς αὐτόν [illegible]~~
~~ζωῆς καί νά τόν σώσῃ ἀπό τήν αἰχμαλωσίαν σφα~~
~~γήν ὥστε νά ἐξαγνίσῃ τά ἁμαρτήματά του~~

Καί εἰς ὅλα τά μέρη τῶν θείων γραφῶν βλέπεις αὐτό πάν
τοτε μέ ἐπιμονῆς νά ζητῇ, καί νά λέγῃ ὅτι αὐτό εἶναι
ἡ ῥίζις? τῶν ἁμαρτημάτων, τοιουτοτρόπως λοιπόν καί ἡμεῖς
ἄς κάμωμεν εἰς αὐτόν ἔλεος, τοιουτοτρόπως καί τά ἴδιά
μας ἁμαρτήματα θά διαλύσωμεν, τοιουτοτρόπως θά στολίσω
μεν καί τήν εὐψυχίαν?, τοιουτοτρόπως καί ἡμᾶς θά μᾶς
ἐπαινέσῃ ὁ φιλάνθρωπος βασιλεύς, καθώς σᾶς εἶπον ἤ
πρό ὀλίγου, καί ὅλος ὁ λαός θά χειροκροτήσῃ καί ὅλα
τά πέρατα τῆς οἰκουμένης θέλει θαυμάσει τό ἥμερον
καί φιλάνθρωπον τῆς ψυχῆς, καί ἀφοῦ μάθουν τά
γενόμενα ἀπό ὅλα τά μέρη τῆς γῆς θέλουν μᾶς ἐπαινέ
σει, λοιπόν διά νά ἀπολαύσωμεν τοιούτων ἀγαθῶν ἄς
προσπέσωμεν ἄς παρακαλέσωμεν ἄς δεηθῶμεν ἄς
σώσωμεν ἀπό τόν κίνδυνον τόν αἰχμάλωτον, τόν φυγάδα

τόν δοῦλον, ἵνα καί ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν τῶν μεγάλων ἀγαθῶν
διά τῆς χάριτος καί φιλανθρωπίας, τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
χριστοῦ, εἰς τόν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καί ἡ δύναμις τώρα καί
πάντοτε καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος καί τῷ
θεῷ δόξα Γ. [illegible]

Καί εἰς ὅλα τά μέρη τῶν ἱερῶν γραφῶν βλέπεις αὐτοί ὅτι εἶναι
τοῦτο πάντοτε μέ ἐπιμονῆς ζητεῖ, καί ὅτι τοῦτο λέγει
ῥίζις? τῶν ἁμαρτημάτων, τοιουτοτρόπως λοιπόν καί ἡμεῖς ἄς τόν
ἐλεήσωμεν, τοιουτοτρόπως ἄς διαλύσωμεν τά ἁμαρτήματά μας
τοιουτοτρόπως ἄς στολίσωμεν τήν εὐψυχίαν?, τοιουτοτρόπως καί
ὁ φιλάνθρωπος ~~[illegible]~~ βασιλεύς θέλει μᾶς ἐπαινέσει, καθώς
πρό ὀλίγου εἶπον, καί ὅλος ὁ λαός θέλει μᾶς χειροκροτήσῃ,
καί ὅλα τά πέρατα τῆς οἰκουμένης θέλουσι θαυμάσει
τήν φιλανθρωπίαν καί τήν ἡμερότητα τῆς ψυχῆς, καί ἀφοῦ μά
θουσι ὅλα τά μέρη τῆς γῆς τά γενόμενα θά μᾶς κηρύξουσι
τήν ἀρετήν μας, ἵνα λοιπόν ἀπολαύσωμεν τῶν τοιούτων
ἀγαθῶν, ἄς προσπέσωμεν, ἄς παρακαλέσωμεν, ἄς δεη
θῶμεν, ἄς σώσωμεν ἐκ τοῦ κινδύνου τόν αἰχμάλωτον, τόν
φυγάδα, τόν δοῦλον, ἵνα ἐπιτύχωμεν καί ἡμεῖς αὐτοί

τῶν μεγγόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς χάριτος καὶ φιγαν
θρωπίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον
εἶναι ἡ δόξα καὶ ἡ ἐξουσία, τώρα καὶ πάντοτε καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, γένοιτο

περί προσευχῆς

Διά ταῦτα πρέπει νά μανθάνωμεν καί
καί διδασκάλους τούς προφήτας τοῦ θεοῦ, ὡσάν
μέν, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκη ἀπό τῆς ἐλπίδα ἀπό τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας
ἐκ τῆς ἁγίας προσευχῆς, λέγομεν δέ, ὅτι φυλάττει
διά γραφῆς τούς ἁγίους καί τούς μαθητάς, διά ὅσους προσ
φέρει εἰς τόν θεόν μεγάλα χαράς καί φόβους καί πόθο
καί εἰς σημεῖα [illegible] διαφόρων, διά νά ἐργά
ζωνται ὑπέρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἅγιον τούς μαθητάς
νοήσωμεν, πόθεν πρέπει νά μάθωμεν ἑκάστος τῶν διδα
σκάλων, πόθεν πρέπει νά μάθωμεν, καί ποίους ἀπό
δηλοῖ τῶν προφητῶν προσευχάς ἀπό τῆς ἐκείνην δικαιοσύ
νης, ἵνα ὅταν διά τῆς προσευχῆς ὁμιλῶμεν μέ τόν θεόν
καί μάθωμεν τοῦ θεοῦ μαθητάς καί μεγάλη, τοῦτο νομίζο
μεν εἶναι μᾶλλον, τοῦτο ὑγίειαν καί σῴζουσα, τοῦτο ἄμωμον ἑαυτόν
τό καί προσευχώμεθα εἰς τόν θεόν. μεθ' ὑπομονῆς καί

ἀδιαφθόρου ψυχῆς

Διότι πρέπει εἰς τό σῶμα φῶς εἶναι ὁ ἅγιος, τοῦτο δέ
των, καί ἡ προσευχή φῶς εἶναι εἰς τήν ψυχήν,
διά γάρ εἰς τόν ἄνθρωπον εἶναι σημεῖα τό νά μή ἔχῃ
σιν τόν ἅγιον, ὅσον σημεῖα εἶναι καί εἰς τόν χρι
στιανόν τό νά μή προσεύχηται συνεχῶς, καί νά μή
ναγκάζῃ διά τῆς προσευχῆς τό φῶς τοῦ χριστοῦ εἰς τήν
ψυχήν του, ὅσον εἰς δέ πόσον ἐπιμονή καί
διαμένει τήν φιλαδελφωσίαν τοῦ θεοῦ, τήν ὁσίαν δι
κήν εἰς ἡμᾶς χαρίζων ἀδιάλειπτον τήν εἰς τούς ἀνθρώ
πους, ὥστε νά γείνῃ ἄξιος καί νά προσεύχεται καί νά ου
σιωθῶ καί ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἀληθῶς μεθ' ὅλου θεοῦ ἀγόμεθα εἰ δέ μαθῶ τῆς
προσευχῆς, διά τῆς ὁσίας καί μέ τούς ἁγίους ἔξομο
λογούμεθα καί ἐπιτυγχάνομεν ὅτι διαρρέομεν τοῦ ἀπό τήν ταραχήν
μεθα, καί τήν πρός τά ἄρχοντα κακίαν μ' αὐτῶν
ὅτι τοῦ διαρρέομεν τῶν ἀγόμεν ἡμῶν

Διότι ἡ προσευχὴ εἶναι ἔργον τῶν Ἀγγέλων
ὑπερβαίνουσα τὴν ἀξίαν ἐκείνων, ἂν τῷ ὄντι εἶναι
ἀνότερον τῆς ἀξίας τῶν Ἀγγέλων τὸ μετὰ
τοῦ θεοῦ διαλέγεσθαι. καὶ ὅτι εἶναι βέβαια ἀνό
τερον οἱ Ἀγγέλοι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι μᾶς τὸ διδάσκουσι
προσφέροντες τὰς προσευχὰς μετὰ πολλοῦ φό
βου, δίδοντες δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ ἐννοήσωμεν καὶ
νὰ μάθωμεν ὅτι πρέπει πλυσπάζοντες
εἰς τὸν θεόν, νὰ κάμωμεν τοῦτο μετὰ χαρᾶς
καὶ φόβου, φόβουμεν, φοβούμενοι μήπως φανῶμεν
ἀνάξιοι τῆς προσευχῆς, χαρᾶς δὲ, ἔμπλεοι γενόμε
νοι διὰ τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς, ὅτι ἠξιώθη τὸ δυνατὸν
γένος τοσαύτης καὶ τοιαύτης προνοίας, ὥστε ἡ δέξα
ν' ἀσοχάνη συνομιλίας συνεχῶς,

Διότι ἡ τῶν Ἀγγέλων προσευχὴ εἶναι ἔργον ὑπερβαί
νουσα καὶ τὴν ἀξίαν ἐκείνων, ἂν τῷ ὄντι εἶναι ἀνότερον
τῆς ἀξίας τῶν Ἀγγέλων τὸ μετὰ θεοῦ διαλέγεσθαι. καὶ ὅτι
βέβαια εἶναι ἀνότερον αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι οἱ ἴδιοι μᾶς τὸ διδάσκου
σι προσφέροντες τὰς προσευχὰς μετὰ πολλοῦ φόβου, δίδοντες δὲ,
καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ ἐννοήσωμεν καὶ νὰ μάθωμεν, ὅτι πρέπει
πλυσπάζοντες εἰς τὸν θεόν, νὰ κάμωμεν τοῦτο μετὰ χαρᾶς
καὶ φόβου, φόβουμεν, φοβούμενοι μήπως φανῶμεν
ἀνάξιοι τῆς προσευχῆς, χαρᾶς δὲ, ἔμπλεοι γενόμενοι διὰ
τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς, διότι τοσαύτης καὶ τοιαύτης προ
νοίας ἠξιώθη τὸ δυνατὸν γένος, ὥστε καὶ θείας ν' ἀπο
λάνη συνομιλίας συνεχῶς, διὰ τῆς ὁπόιας καὶ τὸ νὰ ἤμεθα
δυνατοὶ καὶ πρόσκαιροι διαφεύγομεν, ἐνῷ ἤμεθα φύσει
μὲν δυνατοί, διὰ δὲ τὰς πρὸς τὸν θεὸν συνομιλίας μετα
βαίνομεν εἰς τὴν ἀθάνατον ζωήν

Διὸ ἀνάγκη ἐστὶν εἰς τοὺ ονομαζόμενα μετὰ τοῦ θεοῦ νὰ γίνεται ἀπόκρισις καὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν διαφορῶν. καὶ καθὼς ἐστὶν ἀνάγκη πᾶσα εἰς ἕνεκεν ἄνθρωπος ἀπορραμβάνει τὸ φῶς τοῦ ἡμίου νὰ διαφύγῃ τὸ σκότος, ὅθεν ἐστὶν ἀνάγκη πᾶσα εἰς τοὺ ἀπορραμβάνοντα ἰδίας ονομασίας νὰ μὴν ἐστὶν γρόν ἀνθρώπου. διὸ ἀνὰ τὸ μέγεθος ἰδίας ἡμῶν μεταφέρει ἡμᾶς εἰς τὴν ἀθανασίαν. διὸ καὶ ἡ ονομαζόμενα μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἀπορραμβάνοντες ἰδίας ἡμῶν, ἐστὶν ἀδύνατον νὰ ἐστὶν σκότος, σαρὶ σκοτεινὸ σαρὶ σκοτεινόν ἐστὶν ἀδύνατον εἰς τοὺς σταυρωμένους καὶ ονομαζόντας μετὰ τοῦ θεοῦ, νὰ ἔχῃ ἀνθρώπου ψυχάς, διὸ διάβολος ἰδίας ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἀσέβεια καὶ ὁ παράνομος βίος, γοητεία ἡ ἀπάτη ἰδίας ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ καὶ ὁ βίος ὁ εἰς λαὸν ἀνήκων

Δ Διὸ ἀνάγκη

Διὸ ἀνάγκη ἐστὶν ἕνεκεν ὅλως ονομαζῇ μετὰ τοῦ θεοῦ, νὰ ἐστὶν ἀπόκρισις τοῦ διαβόλου καὶ αὐτῶν διαφορᾶς, καὶ καθὼς ἐστὶν ἀνάγκη πᾶσα ὁ ἀπορραμβάνει τὸ φῶς τοῦ ἡμίου, νὰ διαφύγῃ τὸ σκότος, ὅθεν ἀναγκαῖα ἐστὶν ἀνάγκη πᾶσα ὁ ἀπορραμβάνει ἰδίας ονομασίας νὰ μὴν ἐστὶν γρόν ἀνθρώπου, διὸ καὶ τὸ μέγεθος ἰδίας ἡμῶν φέρει ἡμᾶς εἰς τὴν ἀθανασίαν, διὸ καὶ οἱ ονομαζόμενα μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἀπορραμβάνοντες ἰδίας ἡμῶν, ἐστὶν ἀδύνατον νὰ ἐστὶν σκότος, σαρὶ σκοτεινὸ ἴσον ἐστὶν ἀδύνατον εἰς τοὺς προσευχομένους, καὶ ονομαζόντας μετὰ τοῦ θεοῦ νὰ ἔχῃ ἀνθρώπου ψυχάς, διὸ διάβολος ἰδίας ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἀσέβεια καὶ ὁ παράνομος βίος, γοητεία καὶ ἀπάτη ἰδίας ψυχῆς ἐστὶν ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ καὶ ὁ βίος ὁ εἰς λαὸν ἀνήκων

(ἀντιγράφει)

Βίον δὲ ἐνάρετον καὶ ἁρμόζοντα εἰς τὴν
χαρείαν τοῦ θεοῦ ἡ προσευχὴ συνάγει καὶ
θησαυρίζει θαυμασίως εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχὰς
διότι ἐὰν θέλει τις νὰ γίνει ἐραστὴς τῆς παρθενίας
εἴτε σπεύδει νὰ προτιμᾷ τὴν ἐν γάμῳ σωφρο-
σύνην, εἴτε κρατεῖ τῆς ὀργῆς του, εἴτε ζῇ μετὰ πρ-
ότητος, εἴτε καθαρεύει τοῦ φθόνου, εἴτε ἄλλο τι τῶν
πρεπόντων κάμνει, προηγεῖτε ἡ προσευχὴ καὶ
προκαθέρει τὴν τοιαύτην ὁδὸν τῆς ζωῆς, καὶ θέλει
ἔχει εὐχερῆτε καὶ εὔκολον τὸν δρόμον τῆς εὐσεβεί-
ας, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν οἱ αἰτοῦντες παρὰ τοῦ θεοῦ
σωφροσύνην καὶ δικαιοσύνην καὶ πρᾳότητα καὶ χρη-
στότητα νὰ μὴν ἐπιτύχωσι τῆς αἰτήσεως των. διότι γέλ-
αιτεῖτε καὶ θέλει σᾶς δοθῇ, ζητεῖτε καὶ θέλεται εὕρει,
κτυπάτε καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ, διότι ὅστις αἰτεῖ λαμ-
βάνει, καὶ ὅστις ζητεῖ θέλει εὕρει, καὶ ὅστις κτυπά
θέλει τοῦ ἀνοιχθεῖ